

BRIEFWISSELING.

EEN GEVAAR DER PSYCHO-ANALYSE.

Een onzer intekenaren deelt ons, naar aanleiding van de door MEIJER in zijn artikel over Psycho-analyse op bldz. 2673 bovenaan gestelde vraag: „of het niet gevaarlijk is, die verdringing op te heffen, of men die verdrongen erotische verlangens maar niet liever stilletjes buiten het bewustzijn moet laten”, het volgende geval mede:

Een heer, wiens vrouw (beiden zijn tusschen de 55 en 60 jaar oud) sedert eenigen tijd onder behandeling van een erkenden Nederlandschen specialist voor psycho-analyse is, verklaarde aan onzen zegsman over het resultaat der behandeling niet ontevreden te zijn. „Maar”, voegde hij er bij, zonder dat dit door eenige vraag was uitgelokt, „maar, zij moesten er een flinken man bij geven!”

De lezer zal begrijpen, dat deze woorden de klacht inhielden, dat bij deze ongeveer 55-jarige vrouw de „verdrongen erotische verlangens” op bedenkelijke wijze in het bewustzijn teruggekeerd waren. Het volgens de psycho-analyse, naar het schijnt, bijna als vanzelf sprekend begeleidend gevolg, dat die aan de oppervlakte gebrachte gevoelens nu ook beheerscht of verwerkt worden, was echter in dit geval niet ingetreden.

Redactie.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz..

De bevolking van Nederland in 1920.

Onder dagteekening van 31 October 1921 heeft het licht gezien no. 328 der *Bijdragen tot de statistiek van Nederland*, uitgegeven door het Centraal Bureau voor de Statistiek, waarin behandeld wordt de *Statistiek van den loop der bevolking in Nederland over 1920*. Onze redactie mocht een exemplaar van dit werk ontvangen, waaruit het belangrijkste hieronder mag worden medegedeeld.

Ook thans wijzen de cijfers wederom op een vrij regelmatig stijgende toename der bevolking. In 1830 bedroeg de bevolking van ons land 2613487 en op 31 December 1920 was zij volgens de bevolkingsregisters gestegen tot 6926314, of volgens de voorloopige uitkomsten der laatste volkstelling tot 6841155, wat dus nog al cenig verschil maakt. Maar zelfs in het ongunstigste geval is de bevolking in 1920 toch nog met ongeveer 10000 zielen vooruitgegaan. Deze toename is in al die jaren van 1830 tot 1920 bij de beide geslachten zoo goed als even groot geweest. Wel is het aantal vrouwen steeds grooter dan dat der mannen, maar toch valt een langzaam aan gelijker worden der beide cijfers waar te nemen, hetgeen dus wijst op een grootere toename van de mannelijke bevolking dan van de vrouwelijke. Was in 1830 het aantal mannen per 100 inwoners 48.90 en dat der vrouwen 51.10, in 1920 zijn deze cijfers geworden 49.66 voor de mannen en 50.34 voor de vrouwen. Nog sprekender komt dit naar voren, als men nagaat, hoeveel vrouwen voorkomen op 1000 mannen; in 1830 waren dit er 1045, einde 1920 was dit aantal gedaald tot 1008.

De toename der bevolking, die voor het rijk gemiddeld 1.42 pCt. bedroeg, is het grootste geweest in de gemeenten van 20000—50000 inwoners, het kleinste in de allerkleinste gemeenten. Door geboorte-overschotten zijn de gemeenten van 5000—20000 inwoners het meest, de gemeenten van 50000—100000 inwoners het minst toegenomen. Alle gemeentegroepen, met uitzondering der allerkleinste gemeenten, zijn door meer vestiging dan vertrek in bevolking vooruitgegaan. De kleinste gemeenten zijn door meer vertrek dan vestiging sterk in bevolking verminderd.